

Dosarul nr. 3ra-184/18

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru) – Gh. Stratulat,
Instanța de apel: CA Comrat – Șt. Starciuc, L. Caraianu, A. Curdov,

ÎNCHEIERE

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Tatiana Vieru,
Iuliana Oprea, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursurilor declarate de către Procuratura Anticorupție și Natalia Andronic procuror în Procuratura UTA Găgăuzia,

în cauza civilă la acțiunea Marinei Anton împotriva Procuraturii Anticorupție, Procurorului anticorupție interimar – Adrian Popenco cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea prezentării informației oficiale și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Comrat din data de 05 octombrie 2017, prin care s-a admis apelul declarat, s-a casat parțial hotărârea Judecătoria Chișinău (sediul Centru) cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri,

C O N S T A T Ă :

Marina Anton la data de 01 februarie 2016 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, în procedura contenciosului administrativ, împotriva Procuraturii Anticorupție și procurorului anticorupție interimar – Adrian Popenco cu privire la constatarea încălcării dreptului de acces la informație, obligarea prezentării informației oficiale cu privire la temeiul legal de instituire a ordinii de primire a cererilor în intervalul restrâns de timp și doar prin intermediul telefonului, repararea prejudiciului moral în mărime de 1 000 lei. (f.d. 3-4).

În motivarea cererii reclamanta a indicat, că la data de 30 decembrie 2015, prin intermediul avocatului a solicitat Procuraturii Anticorupție furnizarea de informații privind temeiul legal de instituire a ordinii de primire a cererilor în interval restrâns de timp și doar prin intermediul telefonului și motivul îngrădirii la data de 29 decembrie 2015 de la orele 15.45 până la 16.25 a accesului de a înregistra cereri.

La data de 14 ianuarie 2016 a primit răspunsul nr. 1700 prt/15-7807, semnat de către procurorul anticorupție interimar – Adrian Popenco, care elucidează problema abordată privind îngrădirea accesului de a înregistra cereri. Afirmă că nu a primit nici un răspuns în ceea ce privește temeiul legal de instituire a ordinii de primire a cererilor în interval restrâns de timp și doar prin intermediul telefonului, astfel constată că răspunsul pârâtului este incomplet.

Mai mult, răspunsul furnizat nu corespunde solicitărilor înaintate prin cererea din 30 decembrie 2015 și exigențelor legii, în rezultat, dreptul de acces la informațiile oficiale solicitate a fost lezat.

În opina reclamantei se consideră îndreptățită să solicite constatarea încălcării dreptului de liber acces la informație, cât și repararea prejudiciului moral, ori nefurnizarea informației în termenul prevăzut i-a cauzat suferințe morale.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 30 ianuarie 2017 s-a admis parțial cererea de chemare în judecată, s-a constatat încălcarea dreptului de liber acces la informație prin nefurnizarea informației solicitate de Marina Anton, s-a obligat Procuratura Anticorupție să furnizeze, în formă scrisă, informația privind temeiul de instituire în Procuratura Anticorupție a ordinii de primire a cererilor în interval restrâns de timp și doar prin intermediul telefonului – 361, s-a respins ca fiind neîntemeiată pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral în mărime de 1 000 lei. (f.d. 73, 77-79)

Curtea de Apel Comrat prin decizia din data de 05 octombrie 2017 a admis apelul declarat de Marina Anton, a casat hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru), în partea respingerii pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care a încasat din contul Procuraturii Anticorupție în beneficiul Marinei Anton 1000 lei cu titlul de prejudiciu moral, în rest hotărârea a fost lăsată fără modificări. (f.d. 148,149-153)

Invocând ilegalitatea deciziei instanței de apel, în termen Procuratura Anticorupție a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei cu remiterea cauzei la rejudecare. (f.d.167-171)

În motivarea recursului recurenta a menționat, că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material și procedural în partea admitterii pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral în mărime de 1 000 lei.

Menționează, că obiectul prezentei acțiuni fiind nefurnizarea informației oficiale, atât instanțele de judecată, cât și reclamanta/intimata menționează, că a recepționat răspunsul nr. 1700 pet/15-7807 din 31 decembrie 2015, însă pe care îl consideră incomplet. Prin urmare, instanțele de judecată urmau să dea apreciere suferințelor psihice cauzate prin răspunsul incomplet, însă instanța de apel nu a constatat careva suferințe cauzate prin eliberarea răspunsului nr. 1700 pet/15-7807 din 31 decembrie 2015.

Totodată a indicat, că instanța de apel a admis în proces ca reprezentant al Procuraturii Anticorupție o persoană neîmputernicită, care a dus la prejudicierea intereselor recurente, eroare ce nu poate fi corectată decât prin rejudecarea cauzei în ordine de apel.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului declarat de către Procuratura Anticorupție în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanțele de judecată au apreciat înscrisurile probatorii și au constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Procuratura Anticorupție asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Argumentul recurentei precum că cauza a fost examinată în apel în lipsa reprezentatului împuternicit al Procuraturii Anticorupție, care este entitate independentă și care nu a fost citată legal, nu poate fi reținut de către instanța de recurs ca un viciu de procedură a deciziei instanței de apel, ori din materialele cauzei rezultă, că Procuratura Anticorupție pentru fiecare ședință în instanța de apel a fost citată legal (f.d. 98, 114, 117, 124), iar recurenta nu a beneficiat de oportunitatea de a-și formula opoziția în fața instanței, neprezentându-se nici la una dintre ședințe.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Procuratura Anticorupție inadmisibil.

Decizia a fost contestată și de către Natalia Andronic, procuror în Procuratura UTA Găgăuzia. (f.d. 1636-165).

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului declarat de către Natalia Andronic, procuror în Procuratura UTA Găgăuzia, în raport cu materialele

pricinii civile, ajunge la concluzia, că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Instanța de recurs atestă lipsa împuternicirilor Nataliei Andronic, procuror în Procuratura UTA Găgăuzia, de a contesta decizia respectivă, motiv pentru care recursul va fi respins în temeiul art. 433 lit. c) CPC potrivit căruia cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare.

La caz, s-a constatat că recursul depus la data de 27 decembrie 2017 este semnat de către Natalia Andronic, procuror în Procuratura UTA Găgăuzia. La materialele dosarului (f.d.104) este anexată procura nr. 22/119 din data de 28 noiembrie 2016, eliberată Nataliei Andronic pentru a reprezenta interesele Procuraturii Generale, care a fost valabilă până la data de 28 noiembrie 2017.

Articolul 225, alin. (1), lit. a) Cod civil stipulează că valabilitatea procurii încetează în cazul expirării termenului.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că termenul de valabilitate a procurii nr. 22/119 din data de 28 noiembrie 2016, eliberată de către Procuratura Generală, a expirat la data de 28 noiembrie 2017, iar recursul a fost depus de către Natalia Andronic, procuror în Procuratura UTA Găgăuzia, la data de 27 decembrie 2017, fără a avea careva împuterniciri, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431, alin. 1, art. 433, lit. a), c), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE:

Recursurile, declarate de către Procuratura Anticorupție și Natalia Andronic, procuror în Procuratura UTA Găgăuzia, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecători

Iuliana Oprea

Maria Ghervas